

Nr 1177

Av herr Nordgren m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag till förordning om mervärdeskatt, m. m.

(Lika lydande med motion nr 924 i Första kammaren)

1961 års riksdag beslöt att till den som enligt förordning om allmän varuskatt tillhandahåller konsument skattepliktig vara eller tjänsteprestation skall utgå kostnadsersättning beräknad på den skattepliktiges omsättning. Ehuru den sålunda utgående ersättningen inte täckt kostnaderna för det med uppbörden och redovisningen av varuskatten betingade merarbetet inom företagen har dock ersättningen uppfattats som en erkänsla från statsmakternas sida för den medverkan i uppbördsarbetet som krävts av berörda företag.

I proposition nr 100 år 1968 med förslag till förordning om mervärdeskatt föreslås att den av riksdagen beslutade kostnadsersättningen vid uppbörd och redovisning av allmän varuskatt skall avskaffas i samband med omläggningen till mervärdeskatt.

Ett studium av förslaget ger vid handen att redovisningen av mervärdeskatten utan tvivel kommer att förorsaka de redovisningsskyldiga betydligt mer arbete än redovisningen av den allmänna varuskatten gjorde. Det är framför allt de mindre och medelstora företagen som belastas i detta hänseende. Dessa företag har ofta inte möjligheter att själva utföra ett omfattande bokföringsarbete. En vanlig lösning på dessa problem består i att detta arbete omhänderhas av kommersiella bokföringsfirmor, revisor eller liknande. För dessa mindre och medelstora företag kommer således i stor utsträckning en betydande kostnadsökning att bli följden av Kungl. Maj:ts förslag.

De företagare, som ej löser problemet på detta sätt, ser sig ofta nödsakade att utföra detta arbete på övertid resp. fritid. Enligt vår uppfattning är det helt otillfredsställande att samhället av en viss grupp medborgare kräver ett så omfattande uppbörds- och redovisningsarbete utan att lämna skälig ersättning för detsamma.

Vi tillåter oss utöver vad här framförts hänvisa till motionsparet I: 740 och II: 945 år 1968 i vilket bl. a. framhålles att fullgörandet av dessa lagstadgade skyldigheter innebär för företagen ett både tidsödande och kost-

nadskrävande arbete. Inte ens semestermånaden är fri från dylikt upp-
bördsarbete.

Det föreliggande förslaget innebär att vederbörande företagsledare eller
ev. anställd personal får avbryta sin semester för att fullgöra dessa oavlöna-
de uppdrag för statens räkning.

Med stöd av det anförda föreslår vi att kostnadsersättning skall utgå en-
ligt nedanstående skala. Den av oss föreslagna ersättningen skall ej begrän-
sas till att omfatta endast vissa branscher, näringsgrenar eller dylikt utan
skall i detta avseende vara generell. Ersättning föreslås utgå i följande
ordning:

25 000 men icke 200 000 kr.: 100 kr. för 25 000 och 1,2 ‰ av återstoden
200 000 men icke 900 000 kr.: 310 kr. för 200 000 och 0,2 ‰ av återstoden
900 000 men icke 2 000 000 kr.: 450 kr. för 900 000 och 0,1 ‰ av återstoden,
2 000 000 och däröver: 560 kr.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

1. att riksdagen måtte besluta att kostnadsersättning åt
skattskyldiga för mervärdeskatt skall utgå efter i denna
motion angiven skala,

2. att utskottet måtte utarbeta förslag till ändringar i
vederbörande lagtext.

Stockholm den 23 april 1968

Hans Nordgren (h)   *Bengt Börjesson (cp)*   *Carl-Wilh. Lothigius (h)*

i Falköping

Gunnar Oskarson (h)   *Carl Eric Hedin (h)*   *Filip W. Fridolfsson (h)*

i Stockholm